

[Krog.]

Provsby nu komme op paa 3 276 Kr., efter den gamle Lov kun paa 2 886 Kr. Hjælpe-løshedstillæget og Invalidetillæget udgør saadanne Beløb, at de efter den gamle Lov kunde komme op paa 2 378 Kr., men nu paa 2 491 Kr. og, for saa vidt begge Ægtefæller opfylder Betingelserne, 2 689 Kr. og 2 519 Kr. henholdsvis efter Forslaget og gældende Lov.

For saa vidt begge Ægtefæller opfylder Betingelserne for at opnaa disse Tillæg, vil de i en ren Landkommune efter Forslaget faa 1 955 Kr. De kunde med de forskellige Beløb, jeg har regnet med, ens i København, Købstæderne og paa Landet, faa 1 787 Kr., og med det fradragsfri Beløb som privat Indtægt kunde de komme op paa 2 286 Kr. Med Invaliditetstillægget kan de efter Forslaget komme paa 2 147 Kr., naar kun den ene opfylder Betingelserne, og naar begge opfylder Betingelserne 2 327 Kr. Efter den gamle Lov kunde de komme paa henholdsvis 1 919 Kr. og 2 051 Kr.

Jeg vil samtidig gøre opmærksom paa de Maksimumbeløb i Indtægt, som Rente-modtagerne efter Regeringsforslaget med de nu foreslaaede Ændringer kan komme op paa, inklusive den Rente, de kan faa, men eksklusive Skat og Afgifter. Et Ægtepar kan i Hovedstaden komme op paa en samlet Indtægt af 4 879 Kr., i Købstæderne 4 152 Kr. og paa Landet 3 515 Kr. Enlige kan i København komme op paa 3 296 Kr., i Købstæderne 2 808 Kr., paa Landet 2 373 Kr.

Nu er der nok nogle, som vil sige, at disse Beløb slet ikke er saa store, og det kan vi for saa vidt godt indrømme; men vi maa stadig huske paa, at med disse Tal kommer vi op i Nærheden af en normal Arbejdsfortjeneste; og saa meget kan vi sandsynligvis blive enige om, at selv om vi skal sørge for de gamle, vilde det dog være urimeligt, hvis den Rente, de fik, meget nærmede sig eller maaske endda i enkelte Tilfælde oversteg det Beløb, de har kunnet opnaa i Indtægt, da de arbejdede i deres Erhverv.

Hvis man drøfter Lovens samlede økonomiske Virkninger, skal man være lidt varsom med at nævne Tal. Hvis vi drager en Sammenligning mellem det, Rentemodtagerne kan faa efter Regeringsforslaget med de foreslaaede Ændringer, og det, de har faaet i afvigte Regnskabsaar — og det har været Grundlaget for de Eksempler, jeg har nævnt —, vil det sige, at vi maa se bort fra Rabatordningen og Eengangstillægget, og derved kommer vi stort set op paa en Merudgift, der ligger omkring 60 Mill. Kr., maaske lidt under, maaske lidt over. Der

kan muligvis være nogen, der saa vil spørge: Ja, men hvordan rimer det med det Lovforslag, der oprindeligt blev fremsat, og om hvilket der blev sagt, at det vilde betyde en Forbedring paa godt 80 Mill. Kr.? Ja, der er jo bare det at sige, at de to Regnestykker er ikke stillet op paa samme Maade, og naar de ikke er det, kommer man selvfølgelig ikke til det samme Facit. Det er rigtigt, at naar man sammenlignede med den Rente, der kunde opnaas efter den gældende Lov, og saa bort fra Rabatkortordningen m. v., vilde det betyde en Forbedring paa 80 Mill. Kr.; men ved at arbejde med Spørgsmaalet og under de forskellige Samraad i Udvalget er Arbejds- og Socialministeren kommet til det Resultat, at det i og for sig er forstaaeligt, om de gamle uden videre vil sammenligne den Rente, de vil faa efter den nye Lov, med den, de fik i sidste Regnskabsaar. Ved Behandlingen af Lovforslaget om et Eengangstillæg gjorde den tidligere Arbejds- og Socialminister, det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, opmærksom paa, at dette Eengangstillæg egentlig var at betragte som en Godtgørelse for Krigstidens Prisudvikling og derfor vel med Rette kunde regnes for en Godtgørelse for flere Aar; alligevel forstaar vi godt de gamles Betragtning, og vi forstaar ogsaa og er enig med den højtærede Arbejds- og Socialminister i, at et Hensyn som det, der her er vist de gamle, er naturligt og især er naturligt og velbegrundet, naar man ved, hvordan Rabatkortordningen er blevet praktiseret i de forskellige Kommuner. Netop i det sidste Regnskabsaar blev der bevilget 10 Mill. Kr. ekstra, idet man fra Statens Side regnede med — og den Opfattelse havde vi vel alle sammen —, at der vilde komme en Arbejdsløshed af stort Omfang, og at der derfor vilde blive Brug for et betydeligt større Beløb end det, der hidtil var bevilget. Arbejdsløsheden kom imidlertid ikke, og Resultatet er derfor, som vi har faaet Erfaring for ved at indhente forskellige Oplysninger, blevet det, at der er udbetalt vidt forskellige Beløb i de forskellige Kommuner — det varierer fra 55 Kr., vist endda fra nogle og fyrrertyve Kroner, helt op til 201 Kr.

Det er klart, at naar der foruden den normale Rente plus Raadighedsbeløb og Huslejetilskud er ydet til den enkelte et Par Hundrede Kroner eller deromkring, vil det i saadanne Tilfælde blive vanskeligt at konkurrere, og jeg mener, det er urimeligt at gøre Forsøg derpaa, da vi ganske afgjort vilde komme op over den Grænse, hvor der er nogen Rimelighed for at komme, hvis Rentebeløbet skal sættes i Relation til den